

[Ministeren for Søfart og Fiskeri.]

været min Opfattelse, at Grundfonden skal være flydende paa den Maade, at den anvendes til fremtidige Laan, og navnlig anvendes til B-Afdelingens mindre Laan eller kortvarige Laan. Skulde der paa dette Punkt mangle Klarhed i Affattelsen, kan vi søge at tilvejebringe den. Det er muligt, at en Uklarhed, om en saadan findes, hidrører fra, at der har foreligget andre Affattelser tidligere, i hvilke der ogsaa har været tænkt paa andre bestemte Formaaler med Grundfondens Midler. Det er muligt, at det er en Følge af disse tidligere Udarbejdelser, at Lovforslaget er blevet mindre klart paa det paagældende Omraade, hvis en saadan Uklarhed er til Stede. Men det vil jeg gerne optage til Forhandling, saa der kan være fuld Klarhed paa det Punkt. Jeg kan ikke se andet end, at den bedste Maade at anvende denne Grundfond paa er at gøre den frugtbringende i den Laanevirksomhed, som nu skal iværksættes.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger og forudsætter, at der bliver nedsat Udvalg, hvor disse Detailler bedre kan drøftes. Jeg vil endnu en Gang takke for den Tilslutning, Lovforslaget har faaet, og haaber, at det maa lykkes at faa det ført igennem, da det utvivlsomt er af Vigtighed for hele Erhvervets Udvikling; at det, ogsaa hvad dets Kreditforhold angaar, faar en bedre og mere betryggende Ordning end den nuværende.

Vanggaard: Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Enkeltheder. Jeg vil dog sige, at jeg maa give den højtærede Minister for Søfart og Fiskeri Tilslutning i hans Betænkelighed over en længere Afdragstid end den i Lovforslaget foreslaaede, hvad det ærede Medlem Hr. Hendriksen var inde paa. For det første har vi her i Rigsdagen med Fartøjer altid holdt paa, at Afdragstiden burde være 10 Aar, fordi Fartøjer saa hurtigt forældes. Men det ærede Medlem har maaske ikke specielt tænkt paa Fartøjer, men mere paa de andre Foretagender, det forudsætter jeg. Jeg vil dog gøre det ærede Medlem opmærksom paa en Ting. Man venter jo, at Afdragstiden, selv om der undertiden gives nogen Henstand, vil komme til at ligge indenfor de 15 Aar, og jeg tror, at det vil væsentlig forringe Obligationernes Kurs, hvis man tager en længere Afdragstid, og det kan saa blive til Tab for de Laantagere, som kan præstere deres Afdrag indenfor denne Tid;

det er jeg ikke i Tvivl om. Jeg gør blot opmærksom paa, at denne Sag har to Sider.

Saa vil jeg endelig til den højtærede Minister, der kom ind paa, at det var ganske interessant, at jeg var blevet Tilhænger af et noget skrapere Tilsyn fra Statens Side, og at en saadan Udtalelse kom fra Venstre, sige, at vi er selvfølgelig i høj Grad Tilhængere af Privatdrift, men her er jo ikke Tale om Privatdrift i den Forstand, her er Tale om en Drift, som Staten skal bære Tabene ved, hvis Forretningen gaar galt. Jeg vil aldrig gaa saa vidt med at løsne Tingene fra Statsmagten, at jeg skulde sige, at vi ikke i de Tilfælde, hvor vi har forpligtet os til at bære Tabene, skulde have nøjere Indseende med Foretagenderne. Jeg tror derfor ikke, at det foreliggende Forhold er egnet til at danne et Skel mellem en socialistisk og en Venstre-Opfattelse, hvad den højtærede Statsminister forudsatte.

Hendriksen: I Anledning af de Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. Vanggaard nu fremsatte, vil jeg gerne understrege, at jeg ikke ubetinget er gaaet ind for en længere Afdragstid end den i Lovforslagets § 6 d. nævnte. Men jeg har anført, at jeg kunde tænke mig, at der kunde være visse Tilfælde, hvor det var nødvendigt at tage under Overvejelse, om man ikke var nødsaget til at gaa ind paa lempeligere Afdragsvilkkaar end de nævnte. Det er, hvad jeg har fremført om denne Sag, men det kan vi naturligvis nærmere overveje i Udvalget.

Da den højtærede Minister for Søfart og Fiskeri erklærede, at han var villig til at forhandle om Enkeltheder, kan jeg ogsaa med Hensyn til de Bemærkninger, den højtærede Minister har fremsat, i min Besvarelse fatte mig i stor Korthed. Det er rigtigt, som den højtærede Minister understregede, at der var en væsentlig Uoverensstemmelse mellem det ærede Medlem Hr. Hans Nielsens og mit Syn paa Spørgsmaalet: Tilknytning til et Pengeinstitut eller Ikke-Tilknytning. Nu sagde den højtærede Minister, at han mente, at man kunde tilendebringe Forhandlingerne i Udvalget uden at tage Stilling til dette Spørgsmaal. Det tror jeg dog ikke, man kan. Man maa sikkert, inden man er færdig med Forhandlingerne i Udvalget, fastslaa et Enten—Eller. Enten maa man gaa ind for en Tilknytning i visse Tilfælde til et Pengeinstitut, eller ogsaa maa man erklære, at det skal være en selvstændig Virksomhed, og det sidste er jeg overbevist om vil være det rigtige.